

[Ministeren for kulturelle anliggender.]
skal kunne hjemlånes. Hertil sigter forslaget § 2, stk. 3, men jeg er rede til en åben drøftelse af spørgsmålet i udvalget.

Endelig vil jeg gerne oplyse, at det økonomiske bilag til lovforslaget er ført à jour med de senest kendte tal. Specielt om de i bilaget nævnte merudgifter ved den foreslåede omlægning af ordningen vedrørende forfattervederlag bemærkes, at disse nu er opgjort til 2.487.116 kr.

Beregningen er sket på grundlag af den senest foreliggende opgørelse pr. 1. april 1973 over antallet af bind i bibliotekerne og på grundlag af gennemsnitspristallet for 1973-74.

Ved det i februar fremsatte lovforslag var merudgiften efter det da foreliggende beregningsgrundlag anslået til 900.000 kr.

Stigningen skyldes dels væksten i bindantallet, dels prisudviklingen.

Med henvisning til foranstående bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Holger Hansen):

Hermed skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ophævelse af lov om planlægning af Køge Bugt-området.

Køge Bugt-loven blev vedtaget i 1961 for at gøre en ekstraordinær planlægningsmæssig indsats for området i lys af den vækst, man planlagde for at få en hensigtsmæssig udbygning af det storkøbenhavnske bysamfund. Der blev i henhold til loven nedsat et udvalg, der fik til opgave at tilvejebringe et grundlag for de enkelte kommuners byplanlægning, at samordne byplanlægningen i området og at sikre områdets udvikling i en hensigtsmæssig tidsfølge. Dette har resulteret i, at udvalget i den forløbne tid har udarbejdet en dispositionsplan samt en tidsfølgeplan for området, ligesom udvalget i betydeligt omfang har bistået de enkelte kommuner i deres planlægningsarbejde og har yderligere arbejdet med forslag til rekreative områder.

Loven blev sidst forlænget i 1972, og det blev fremhævet, at spørgsmålet om lovens fremtid måtte tages op til overvejelse i forbindelse med gennemførelsen af regionplanlægningen for hovedstadsområdet.

I 1973 blev lovene om regionplanlægning

i hovedstadsområdet og herefter om et hovedstadsråd gennemført. Hovedstadsrådet skal varetage de fællesopgaver, der omfatter alle kommuner i området, bl.a. udarbejde og virkeliggøre regionplanlægningen samt yde de enkelte kommuner eventuel nødvendig planlægningsbistand. Lovforslaget om ophævelse af Køge Bugt-loven må ses som en konsekvens af hovedstadsrådets etablering.

Lovforslaget har været forhandlet med repræsentanter for hovedstadsrådet, der har tilkendegivet, at hovedstadsrådet er rede til at overtage det planlægningsmæssige arbejde for området.

For så vidt angår spørgsmålet om at sikre beboerne i regionen rekreative områder, vil jeg nævne, at Køge Bugt-udvalget har udarbejdet et forslag til inddæmning af et landområde på ca. 450 ha i den nordligste del af Køge Bugt til brug for rekreative formål. Regeringen anser det for meget vigtigt, at denne inddæmning bliver gennemført, og der er optaget kontakt med hovedstadsrådet om at sikre gennemførelsen. I denne forbindelse har man forhandlet om hovedstadsrådets eventuelle overtagelse af de ca. 250 ha, staten i medfør af lovens § 5 har opkøbt i området for at sikre arealer til forskellige formål, især offentlige formål, centre og rekreative formål. Regeringen har som udgangspunkt for forhandlingerne gået ud fra, at overtagelsessummen skal svare til 15. alm. vurdering, men har tilkendegivet, at man er villig til at give et afslag i denne pris svarende til den andel af udgifterne til inddæmningen, som kommunerne har forventet at staten ville afholde, mod at hovedstadsrådet til gengæld påtager sig at gennemføre inddæmningen snarest muligt. Der forhandles fortsat om dette spørgsmål, og jeg håber på et positivt udfald af disse forhandlinger, således at hovedstadsrådet overtager arealerne og påtager sig forpligtelsen til at gennemføre inddæmningen. Jeg håber i løbet af en god måneds tid at kunne underrette folketingets udvalg om fysisk planlægning om resultatet af disse forhandlinger.

Gennemføres lovforslaget, vil det medføre besparelser for staten, bl.a. derved at sekretariatet for Køge Bugt-udvalget nedlægges, og det vil være i overensstemmelse

[Miljøministeren.]

med de almindelige decentraliseringsbestræbelser at overføre opgaverne til hovedstadsrådet.

Jeg kan sluttelig anbefale lovforslaget til hurtig og villig behandling i tinget, således at forslaget kan træde i kraft den 1. april 1975.

Endvidere tillader jeg mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om naturfredning*.

Baggrunden for forslaget er først og fremmest regeringens ønsker om administrative og lovgivningsmæssige forenklinger. Lovforslaget vil således på en række områder afskaffe forskellige former for dobbeltadministration, således som dette har været ønsket af dobbeltadministrationsudvalget.

Lovforslaget bygger på, at fredningsplanudvalgene opretholdes som selvstændige organer til varetagelse af en række fredningsmæssige opgaver. Dette er i overensstemmelse med resultatet af den debat, som førtes herom i folketinget i dette forår.

De væsentligste af de bestemmelser, der foreslås med henblik på en forenkling af administrationen, er dem, der vedrører fredningsplanudvalgenes virksomhed. Efter den gældende lov skal etablering af en række forskellige anlæg i det åbne land godkendes af fredningsplanudvalget. Det gælder f.eks. campingpladser, motorbaner, tankstationer og lossepladser. Disse anlæg kræver tillige godkendelse efter zoneloven. De foreslåede regler vil medføre, at det fremtidig kun er zonelovsmyndigheden, der skal godkende de pågældende anlæg. Dette vil i forening med det nylig fremsatte lovforslag om ændringer i zoneloven, som medfører en afskaffelse af byudviklingsudvalgene, betyde, at de borgere, som ønsker at etablere sådanne anlæg, fremtidig kun skal henvende sig til amtsrådet. I denne forbindelse vil jeg også nævne den nugældende regel i naturfredningslovens § 43, stk. 4, hvorefter fredningsplanudvalgets tilladelse i visse tilfælde kræves til opførelse af beboelsesbygninger for landbrugs-, skovbrugs- og fiskerierhvervet. Lovforslaget bygger her på, at denne regel naturligt hører hjemme i by- og landzoneloven, hvorfor bestemmelsen foreslås ophævet i naturfredningsloven i

forbindelse med en ændring af by- og landzoneloven. Denne ændring vil ske, når der samtidig med genfremsættelsen af forslaget til lov om kommuneplanlægning fremsættes det særlige lovforslag om konsekvensændringer i zoneloven, som jeg omtalte i min forelæggelse for nylig af forslaget til lov om ændring af zoneloven.

Nogenlunde den samme form er valgt med hensyn til bestemmelsen vedrørende naturfredningslovens § 47, stk. 1, nr. 2, om en ophævelse af vejbyggelinien, hvor der ganske vist er tale om et område, der administreres af fredningsnævnene. Også her drejer det sig om en ophævelse, hvis ikrafttræden vil blive udløst af forventede ændringer i anden lovgivning.

Samtidig med, at lovforslaget på denne måde medfører en væsentlig indskrænkning af fredningsplanudvalgenes beføjelser til selvstændigt at træffe afgørelser, understreger forslaget fredningsplanudvalgenes opgaver af rådgivende art.

Jeg skal her henvise til lovforslaget og bemærkningerne, især til § 1, nr. 3, og derfor nøjes med at understrege, at en af fredningsplanudvalgenes hovedopgaver i den nærmere fremtid bliver at medvirke ved tilvejebringelsen af regionplanerne efter loven om lands- og regionplanlægning. Dette kræver et samarbejde mellem udvalgene og de regionplanlæggende myndigheder. Et sådant samarbejde eksisterer allerede i dag, men for at understrege betydningen af det og for, hvis det viser sig nødvendigt, at fastsætte egentlige regler herom, er der foreslået en særlig bestemmelse om dette samarbejde. Det har i øvrigt været en naturlig konsekvens af denne fremhævelse af de rådgivende funktioner, at det igennem de senere år næsten ikke anvendte fredningsplanbegreb er foreslået ophævet.

Jeg skal ikke her i detaljer gennemgå de forskellige andre forslag, som også er et udtryk for en forenkling. Jeg vil dog gerne udtrykkelig henlede opmærksomheden på et af disse forslag, nemlig § 1, nr. 13 og 14, som vedrører friluftsklamer. Ændringerne her medfører bl.a., at naturfredningsmyndighederne kun skal beskæftige sig med reklamer i det åbne land og omvendt, at reklamer i byer og bymæssige bebyggelser bliver et rent kommunalt anliggende. Dette vil også blive understreget ved gen-